

OD NAŠICH PŘÁTEL

80. OMAHA, 14. dubna 1914. Ctěná redakce! Jelikož jsem se navrátil z návštěvy ze staré vlasti, musím čtenářům "Pokroku" sdělit, jak jsem se tam měl a jakou jsem měl zpáteční cestu. Předně, když jsem člověk na návštěvě, můžete si pomyslit, že jsem se měl dobře, zvláště když přátelé, jak se říká, jsou zazobaní. Všichni byli moji návštěvou velice překvapeni, obzvláště můj bratr, kterého jsem již 28 roků neviděl. Jest nemocen, trpí totiž již přes 18 roků zádachou a čím dále, nemoe ta jej více sužuje, tak že když by se mohl k stáří dobře mít, tu zase nemoe jej pronásleduje. Ani ve san se bratr nenadál, že jej jedu navštívit a při našem shledání, oba jsme plakali. Musím Vám též vypsati, jak jsem se na to připravoval, jak je totiž překvapím. Jeho jediný syn má ve Mšené kupecký obchod, v kterém se dostane vše, co si kdo přeje. Když jsem přijel do Mšena, tak jsem hned vyhledal jeho obchod. Vejdou tam a švagrová, manželka mého bratra, mně hned vítá (neboť ona jim též v obchodě vypomáhá). V té chvíli mě žádný neznal. Já se vydával za agenta, neb jsem měl ruční kuffík a v něm pár párů střívěcí i americké přezůvky do bláta. Proto jsem jej ihned otevřel, aby viděl, že tam mám střívěce. Hned jsem to ale opět zavřel, aby si nevšiml, že jsou již obnošené. Následkem čehož by si mohli myslet, že handluju ve starém zboží. Na to pak se ptám, zdali též drží obuv na skladě, že jsem jednatel od velké firmy z Ameriky a cheem americkou obuv v Evropě dostat do oběhu a nabízel jsem jim dobré podmínky. A tak jsme mluvili o obchodu, ale vzalo nám to hezky dlouho, než jsme se dohodli. Synovec má dobrý obchod, tak že tři nemohou postačit, proto jest nucen při obchodě jim vypomáhat švagrová, jak jsem dříve podotkl, manželka mého bratra, kterému hlavně moje návštěva platila. Švagrová mezitím se mně vyptávala na Ameriku a pravila, že tam mají též přátele, bratra jejího manžela. Tu jsem se nemohl již děle zdržet a tážu se, jak se daří starému panu Hájkovi, (který jest 54 roků stár a je dávno na odpočinku). Na to se na mě mladý p. Hájek, můj synovec, podívá a praví ku své matce: "Maminko, vždyť je to sám strýček z Ameriky." A já jsem "káp" božskou. Žádný si nemůže představit to naše shledání a mě od nich uvítání! Na to jdeme do hytu bratrova, který seděl u okna a myslil prý si sám, že zase přichází nějaký cestující s pohlednicemi. Záhy ovšem se přesvědčil, kdo to je. Naše společné shledání se nedá vypsati. Za mého u nich pobytu jsem se měl dobře, neb mně moje švagrová stvořila vše to nejlepší a hleděli mně tamní pobyt u nich co nejvíce zpříjemnit. Též u mých sestřiček ve Štětí a švagra v Charvatcích jsem byl vřele uvítán, jakož i u přátel v Táboře, kde sestrou mé manželky i jejího manžela jsem byl velmi rád viděn. Tak jsem se se všemi ve zdraví shledal a potěšil, kterážto okamžiky nikdy z mé paměti nevyjmí. V Táboře, rodném to městě mé manželky, se nalézá na náměstí krásný pomník našeho slavného a udatného vojevůdce Jana Žižky z Trocnova, u kterého jsem se též zastavil a vyřídil mu pozdrav od mé manželky a tážal jsem se jej, co on jí vzkáže, načež mně odpověděl, bych jí od něho vyřídil pozdrav a jako dobrá Tábořanka, by se též na něho přišla podívat. Ovšem, že jsem mu slíbil, že se manželka moje die toho zachová a v krátké době jej též navštíví. Dále jsem navštívil redakci "Českého Jihu" a zároveň na časopis ten si předplatil, tak že se vašecky zprávy z Táboře u něho dočteme, což nás po 28 letech ještě radímá, neb jsem tam pracoval po více roků a tudíž vše dobře mi utkvělo v paměti. Na delší prohlídka města nebylo pomýšlení, neb bylo počasí pramizerné, tak že jsme se mohli aspoň za ten čas mezi sebou více pobaviti. Co se týče tamních poměrů, die mého

pozorování, jsou tam dobré, jen kdo chce dělat, ale tam jest to asi tak — každý chce dělat pána a za práci se stydí a tak počítají od pěti k jedné a konečně následuje ta spásná Amerika, která je má vytrhnout. Zde ale se mnoho lidí zmýlí, neb tam by mohli dělat, jen kdyby chtěli a zde v Americe by rádi dělali, jen kdyby zase měli co. A proto jest mnoho těch, kteří sem přijedou a Ameriku haní, nikdo ale nepomyšlí, že též sám nese část viny. — Jak jsem tam seznal, jest nyní velká nouze v Čechách o pracovní lid a právě, když jsem byl u mého bratra, tak měl zjednaného již staršího člověka, který mu ryl místo pro zahrádku. Na můj dotaz, mnoho-li mu platí, mně bratr řekl, že 2 koruny denně a při tom si onen člověk pěkně pokuřoval z dlouhé dýmky a dělal si podle svého. Kdežto zde, když pracuje v jatkách, tak si nemá pro práci, která jest od dělníka požadována, ani čas utřít pot s čela. Napsal jsem Vám toho pro dnešek dosti, podruhé opět něco. Pozdrav na všechny čtenáře a čtenářky tohoto listu.

Frank Hájek.
KNOXVILLE, Nebr., 18. dubna 1914. — Ctěná redakce "Pokroku." Přiložený naleznete obnos \$3.30 jako do- a předplatné na "Pokrok" a jako premií zašlete mi rychlošiferní sídlo. — Abych psal, co jest zde nového, toho mnoho není, než že my farmáři máme nyní dosti pilno, neboť práce polní jest v plném proudu. Jediného čeho potřebujeme, jest trochu více té vláhy, aby se nám to lépe a snadněji oralo. Musím podotknouti, že jest mi velice divným, proč ten verdegre-ský zpravodaj tak málo do "Pokroku" píše. — Nezbývá asi jiného, až tam přijedu, abych mu dal pěťák na peněz. Také zpravodaj z Leigh trochu málo dopisuje. Pepiku, piš přece, jak se tam máte a jak tam pokračujete. My zde pomalu, za to ale pozemky na ta sucha ještě dosti v ceně vstoupají, takže co se dříve koupilo za \$5 — \$6,000, dnes to samé stojí již \$8 — \$12,000. Tak se tam u toho Leigh mějte všichni známí dobře. Přítelště opětně zašlu zprávy, pakli totiž něco důležitějšího se v zdejším okolí mezi krajany přihodí. Se srdečným pozdravem na všechny čtenáře

Jos. Forman.
Pozn. — Ct. příteli! Milerádi Vaše dopisy, jakož i zprávy z tamního okolí uveřejňáme. Jen dopisujte, neboť dopisy slušného rázu, krajané si vždy a všude rádi přečtou. Mimo to těm liknavějším budete dobrým příkladem.

ZABTE TUTO MOUCHU, KTERÁ PŘEZILA ZIMU, NEBOŤ MŮŽE ROZNMŮŽITI "MUSÍ PLEMENO" O MILLIONY DALŠÍCH.

BELLWOOD, Neb., 20. dubna. Ct. přátelé, jelikož jsem vzdálen na několik týdnů ze svého domova u Edholm, chej s Vámi sdělit, ja kse s mým bratrem zde u Bellwood máme. Předně musím Vám sdělit, že bečláme a to se ví, že při tom dosti dobře se máme. — Vzdor tomu ale přece jen po domově se mi stýská. Počasí máme zde pěkné a slunce časem praží tak, že by se na něm hnedle mohly brambory péci. Páda jest suchá a bylo by tudíž záhodno, kdybychom dostali trochu deště. — Nastěhovaly se nám sem myši, že to bylo až hrůza. Bratr ondyno chtěl je vyhnat, ale kde pak; zaletly do dír a ne se jich zbavit. Ondyno bratr chtěl jedm z díry dostat a vzdor tomu, že měl koženou rukavici, přece jedna ho do ruky kousla. Mašálku máme zde na tři páry koní a ohydelní domek jest tak velký, že, když cheeme do něho vkročit, musíme se náležitě sehnout. Nu, pro bečláky jest to ještě dost dobré. Místo večer nás zde navštívil soueď, s kterým jsme se za vypravování pohádek dlouho do noci bavili. — Těším se až zase domů se navrátíme. To budou naši na nás koukat, jak jsme opálení. — Prozatím všechny tam u Edholm zdraví Bečlák.

Kansasu. Tak to tedy asi je tím, že si nepřipadám jako doma a proto ten tlamivý dojem, jehož jsem se nemohl zbavit a nezbavil, až jsem se octnul zase doma v naší Ravensé. Suchý Kansas, suchá Oklahoma; pouze čtyry slova, ale mnoho znamenají. Nevidil jsem se spolecestujícímu Irvanu, že si zaklel. Nabídl jsem mu z mé zásoby občerstvujícího nápoje a když se opatrně rozhlédl po ostatních cestujících, napil se důkladně a vraceje mi láhev, důvěrně mi sdělil, že se na vlaku v Kansasu a Oklahomě nesmí vůbec líhoviny pít a radil mi, abych byl nadále opatrným. To mě tak dojalo, že jsem mu zapomněl poděkovat. Zatím náš rychlík uháněl statně v před, tak že v 8 hodin večer octnul jsem se, i s nedopitou lahví v malém městečku Medford, v Oklahomě, kde mě již přátele na nádraží očekávali. Pořádž bratr zůstává pouze 2 míle od nádraží, byli jsme za chvíli doma, kdež jsem při večeri vypravěl historii nedopité lahve, která teď, při smích, svého osudu neušla. Po dvoudenním odpočinku, vyjel jsem na prohlídku české osady u Caldwell, Kansas. Cestou od Medford na sever jel jsem krajinou nevábnou. Páda většinou červená, stěrkovitá; stavby na farmách bídné a větší neobydlené. Po několik suchých a neúrodných let pozemky ty ztratily na ceně, neboť páda musí mít dostatek deště, aby nějakou úrodu vydala. Když jsme se blížili k hranicím Kansasu, již to začalo být lepší, a když pak jsme přešli tak zv. Bluff Creek, tak se krajina ukázala krásnou a též úrodnou, neboť páda zde jest hluboká tuavší ornice a stavby na farmách o tom dostatečně svědčí. Bylo vidět, že zde úroda nesehlává, aspoň ohromné stohy slámy ukazují na úrodu pšenice. Tuto lepší krajinu, táhnoucí se v šířce as 4 mil a v délce asi 14 mil od Caldwell až za Bluff City, vlastní většinou krajané, z nichž dobrá polovina vlastní více než sekeri znamenitého tohoto pozemku. Dále na severu jsou pozemky na pohled pěkné, ale úrodu prý nevydaly po mnoho let. V půdě převládá jakási modré gambó, jež vláhu nepřijímá a rychle vysychá. Vůbec nikde jsem neviděl, kde by se dobrá páda střídala tak rychle s chudou, třeba i na pohled pěknou, jako zde a v sousední Oklahomě, kdež třeba jen malý okrsek má dobrou půdu, třeba jen na 3-4 farmách, a již se zase vyskytuje šedý, anebo modrý jíl. Nikde by se krajinu nezajel kupce tak snadno nenapálil, jako v těchto místech. — Letos tam mají vyhlídku krásnou na úrodu. Pšenice, jež se tam vyhradně pěstuje, jakož i vojtěšky již byly 10 palců vysoké. Stromy obaleny květem též slibují mnoho, jestli totiž mráz všechno nezkaží, což prý tam obyčejně dělává. — Dojeli jsme k p. A. Mišákov, bratrovu zeti, kdež jsme zůstali přes noc. Večer navštívili jsme rodiče Arnoštovy a tak ve společnosti krajana M. Chloupa a souseda p. A. Mišáka strávili jsme veselé večer a jak jsem pozoroval ani ta prohibice je nepřipravila ani dost málo o humor a veselost. Zde v Nebrase, jak není alespoň kapka, tak také není veselo, avšak v Kansasu to již rozdíly nedělá, tam jsou veselí i bez nějakého pěnívého povzbuzení. Pouze p. Chloupek litoval, že právě nemá ani kapky čim zavlažit. V Kansasu mají zákon, že člověk jednotlivě může vypít sud piva i 2 galony kořalky, avšak uhablnouti sklenku sousedovi šlechetmu, to jest již proti zákonu, kterážto přestupek citlivě trestají. Zákon ten je zcela po chuti některým, kteří nejčastěji pijí sa

Dvakrát zaručená jakost železného zboží

ZNAMENÁ

Rychlý prodej - Větší odkup -

a pro zákazníka uspokojení.

Žádejte své obchodníky o dvakrát zaručené železné zboží.

Není žádné "právě tak dobře"

Dvakrát zaručené jakosti známka jest připevněna ku všemu železnému zboží, které jest dokonale vyzkoušeno a nese vyrábitelevo jméno z továrny.

Obchodníci jsou splnomocnění nahraditi každé železné zboží, které kostymr koupí, nesoucí známku s dvojitým zaručením, pakli nedostojí požadavkům.

Porovnejte továrnu známkováné železné zboží, nesoucí naše známky s dvojitým zaručením se zbožím jiných továren a budete lechce přesvědčeni o superiority jakosti našeho železného zboží.

Naše známky s dvojitým zaručením jsou připojené pouze na zboží z nejlepších továren na nejlepší zboží.

Russwin zámky, Stanley panty, Diston a Bishops pilky, Stanley hoblíky, Nicholson pilníky, Irwin a Jennings nebozezy, Maydole kladiva a mnoho jiného dobře známého označeného zboží.

Wright & Wilhelmy Co. OMAHA, NEBRASKA

Vždycky dostanete plnou hodnotu za své peníze v obojím, jakosti i množství, když koupíte

Odporučované a prodávané dobrými groceriaty.

ITEN BISCUIT CO. Snow White Bakery, Omaha.

FRANK YUN

vlastní dítě a hajot skobony

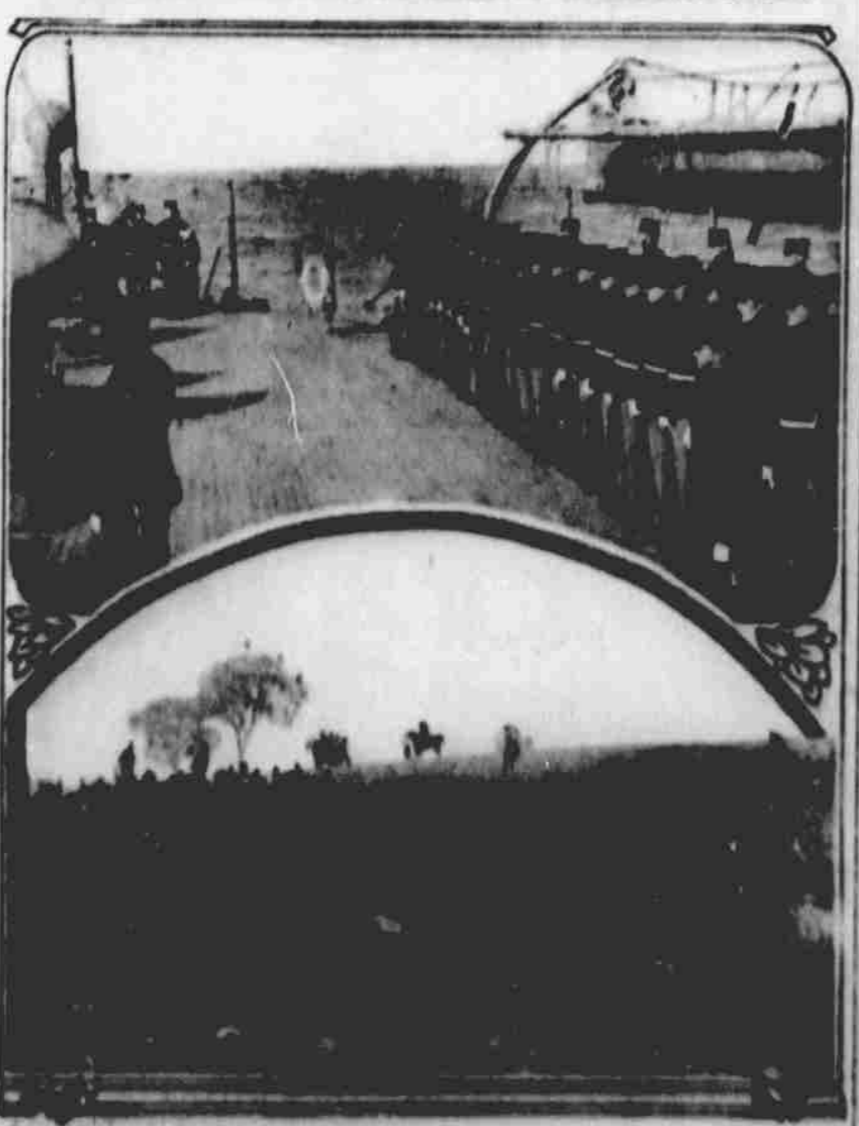
rozličný a uzonářský obchod

v číslu 2002 Již. 16. ul. OMAHA.

hobaf výbr čestvého masa, najlepší jakosti a ve ceně nejlevnější. Všeobř vřobky uzonářské

441 se té najlepší jakosti. Objedávky možno učiti telefonem: Douglas 2028.

MUŽSTVO NÁMOŘNÍ PĚCHOTY A NÁRODNÍ GARDA.

Na hořejším obrázku jest mužstvo námořní pěchoty seřaděné pro prohlídku na jedné z velikých bitevních lodí. Toto odvětví armády jest vždycky vyzareno první v případě války. Druhý obrázek představuje typickou scénu při miliónech manévrech. Jest více než pravděpodobno, že milioe povolána bude do zbraně v přítomném nedorozumění s Mexikem.